

פרקליט המדינה

י"ב טבת תשע"ו
24 דצמבר 2015

סמך : 047-99-2015-028976

לכבוד
מר משה בר סימן טוב
מנכ"ל משרד הבריאות

שלום רב,

הנדון: ד"ר מאיה פורמן-רזניק

1. ביום 8.5.14 פניתי לקודמך, פרופ' רוני גמזו, במכתב שעסק בבחירתה של ד"ר מאיה פורמן-רזניק למשרת מנהלת היחידה לרפואה משפטית פתולוגית במרכז הלאומי לרפואה משפטית.
2. במכתבי ציינתי כי ביום 24.2.14, לאחר שד"ר פורמן-רזניק נבחרה לתפקידה, אך בטרם כניסתה לתפקיד בפועל, נתן בית המשפט המחוזי בנצרת פסק דין משלים בתפ"ח 502/07 מדינת ישראל נ' רומן זדורוב. פסק הדין האמור כלל קביעות קשות וחריגות בחומרתן כלפי ד"ר פורמן-רזניק, הן ביחס למהימנותה האישית והן במישור מיומנותה המקצועית. עקב כך סברתי, כי פסק הדין של בית המשפט המחוזי בנצרת יקשה עד מאד על המדינה להסתמך על ד"ר פורמן-רזניק כעדה מומחית.
3. כך כתבתי, ללא קשר לעמדת המדינה כמאשימה בפרשת זדורוב, אלא בהקשר של המדינה כמי שאמורה להסתייע בהליכים שונים בעדות מומחה, וקשה לה להסתמך על מומחה שנמתחה עליו ביקורת קשה, ואשר קיים סיכוי ממשי שבכל פעם שבה יעיד, יזכיר הצד שכנגד את הביקורת שמתח עליו בית המשפט.
4. לפיכך, לאחר התייעצות עם מחלקת יעוץ ותקינה במשרד המשפטים, פניתי לפרופ' גמזו, בבקשה "שלא לאפשר את התחלת העסקתה של ד"ר פורמן-רזניק במכון לרפואה משפטית, או לחלופין, להשהות את תחילת העסקתה ולבחון אותה מחדש לאחר שיינתן על ידי בית המשפט העליון פסק הדין בערעור שהגיש רומן זדורוב (נע"פ 7939/10 רומן זדורוב נ' מדינת ישראל, להלן: "פסק הדין בערעור"). אזי, אם תהיינה בו קביעות שונות באופן מהותי ביחס לחוות דעתה של ד"ר פורמן-רזניק ולעדויותה, ניתן יהיה לבחון העניין באופן אחר." במכתבי זה, התכוונתי לבקשו לשקול את נושא העסקתה על יסוד החומר הנוסף שהעברתי לעיונו.

פרקליט המדינה

5. ביום 19.5.14 נפגשתי עם פרופ' גמזו בנושא שבנדון. לאחר מכן, ביום 23.6.14 קיימתי פגישה נוספת עם פרופ' ארנון אפק, מנכ"ל משרד הבריאות שהחליף את פרופ' גמזו בתפקידו, וגורמים נוספים (כמפורט בסיכום הדיון שנשלח מלשכתי ביום 24.6.14). לאחר שהנושא לובן, סיכמנו כי יוצע לד"ר פורמן-רזניק כי תחל את העסקתה במכון באופן זמני, ותעסוק רק בנושאים מסוימים שפורטו. עוד סוכם, כי ההעסקה במתכונת האמורה תהא עד למתן פסק הדין בערעור זדורוב, ולכשינתן, בשים לב לאמור בו, ישקלו מנכ"ל משרד הבריאות ו/או נציב שירות המדינה את המשך העסקתה במכון, בהתחשב במה שיאמר לגביה בפסק הדין. סוכם, כי ככל שפסק הדין בערעור יכלול קביעות שיקלו עמה ביחס לקביעות שנקבעו על-ידי בית המשפט המחוזי, תשקל העסקתה במכון דרך קבע.
6. הצעה זו הוצעה לד"ר פורמן והיא סירבה לה, תוך שהעדיפה לברר העניין בבית הדין לעבודה. ביום 10.9.14 החליט בית הדין לעבודה לקבל את בקשתה של ד"ר פורמן-רזניק ליתן צו מניעה זמני כנגד עיכוב כניסתה לתפקיד, ובעקבות כך החלה ד"ר פורמן-רזניק לעבוד במכון.
7. השבוע, ביום 23.12.15 ניתן פסק הדין בערעור. בגדר פסק הדין ניתנה התייחסות הן לגוף חוות הדעת של ד"ר פורמן-רזניק והן לסגנון בו נקט בית המשפט המחוזי לגבי חוות דעתה. אשר לגוף חוות הדעת, הביעו השופטים עמדות שונות בנוגע לחוות דעתה (ראה פסקאות 262-278 לפסק-דינו של השופט דנציגר; פסקאות 23, 25-31 לפסק-דינו של השופט עמית; פסקה 5 לפסק-דינו של השופט זילברטל) אולם לא בכך העיקר לעניינו של מכתב זה. העיקר הוא בכך שבית המשפט מצא לנכון להתייחס לסגנון בו נקט בית המשפט המחוזי וקבע כי "בית המשפט (המחוזי – ש.ג.) לא הסתפק בתקיפות ובנחרצות גרידא, אלא הטיל דופי במהימנות ובמקצועיות של המומחית שלפניו בלשון חריפה שלא לצורך" (פסקה 279 לפסק-דינו של השופט דנציגר – שהיה בדעת מיעוט). השופט זילברטל, שהיה בדעת הרוב, הצטרף לביקורת זו (פסקה 5 לפסק-דינו).
8. לאור האמור לעיל, מובן מאליו, כי אילו היתה נענית ד"ר פורמן להצעה האמורה ומתחילה לעבוד במכון באותה עת באופן זמני, בתנאים שהוצעו לה, הרי שבעקבות פסק הדין, היה מקום לאפשר עבודתה דרך קבע במכון, ללא תנאי, שכן, פסק הדין בערעור קבע את שפורט לעיל. אולם, מכיוון שבית הדין לעבודה כבר פסק בענינו, אין כיום לקביעות אלו משמעות מעשית, אולם בוודאי שיש להן חשיבות ציבורית, לבטח מבחינתה של ד"ר פורמן-רזניק.
9. בזמנו, סברתי כי חובתי היא לפנות לקודמיק ולהביע עמדתי בנוגע להעסקתה על ידי המדינה, וזאת בעקבות קביעות בית המשפט המחוזי לגביה. עתה, משאמר בית המשפט העליון את דברו, סברתי גם כן כי חובתי היא להביא בפניך את הקביעות שקבע בית המשפט העליון,

פרקליט המדינה

ולחבהיר כי בכך הוסרה היענה הכבדה" שהטיל בית המשפט המחוזי על מקצועיותה ואמינותה.

בברכה,

שי ניצן
פרקליט המדינה

העתק: מר יהודה וינשטיין, היועץ המשפטי לממשלה
גבי רחל שילנסקי, מנהלת המחלקה למשפט העבודה
גבי מירה היבנר, יועמ"ש משרד הבריאות
ד"ר חן קוגל, מנהל המכון לרפואה משפטית
ד"ר מאיה פורמן-רזניק, מנהלת היחידה לרפואה משפטית פתולוגית, המכון לרפואה משפטית